

Ki volt az első Buda falán

az 1686-i visszavívás alkalmából? Ki tüzte fel elsőnek a törököktől ádázul védett falakra a Szűz Máriás zászlót? — erre a néphagyomány, Haeuffler és Némthy Lajos történétírók felelnek az alábbiakban. A Nagyboldogasszony templomának oldalában két temető volt. Az egyik a „Vöröskereszt” temető, mely a templom déli fala mellett terült el, a későbbi papnevelő intézet épületéig, a benne álló vörös márványkerettől kapta a nevét, a másik a templom szentélye körül feküdt, tehát a templom keleti részén a fakerítéssel volt körülvéve. A plébánia naplója az itt eltemetett egyik halottról a következő feljegyzést tartalmazza: „1746. év július 9-én agg-elgyengülésben hunyt el a nyugdíjazott kapitány Ramodschay (így írva) életének száz és ötödik esztendejében, ki Holtzer atya által u. a. hó 10-én a templom melletti temetőben helyeztetett el. *Ő vala az első, ki Buda bevételénél zászlót tüzött a falakra.*” Hogy ez a hősi tett, amelyet sokan Petneházy-nak tulajdonítanak, miképen történt, idézem Haeuffler történétíró előadását: „Mikdön egy zászlótartó észrevette, hogy a fehérvári kapu a törökök által gyengén oltalmaztatik, mivel a csatázás kiválólag a vár északi és déli részén történt, egy kis segédcsapattal a fehérvári kapunak rohant s oly gyorsasággal hatolt a Szent György terére, hogy övétől elvágatott...” Mialatt Tüzes Gábor, a bombákat gyártó pesti ferencrendi szerzetes, jobbjaiban a magasra tartó kereszttel, hulló golyók tűzfergetegében vezette a hadat a bástyákra, Ramocsay a maga kis csapatával betört a kapun a Szent György téren hadakozott. Ebben a pillanatban egy egész osztály török gyalogos rohan a térre és észrevette a benyomult kis magyar csapatot, szokása szerint először is a vezért iparkodott hatalmába keríteni. A török tömeg a sereg és vezére köré furakodik s elvágja őket egymástól. Már most tulerővel ráveti magát Ramocsayra és fegyvereit kezéből kitördelvén, megkötözi... A kis csapatot szoritják egyre hátrább, vissza a fehérvári kapu felé... De a betört kapun benyomult magyar vitézek nyomában mind többen és többen törtek be, végre Tüzes Gábor is oda ér a feltartott kereszttel, újabb tömegeket vet a kifelé nyomuló s a Ramocsay embereit kergető törökök elébe. Ezek a benyomuló nagyobb csapat láttára visszafordulnak és segítenek a többieknek, akik Ramocsayt a vár elé való sietésében megragadván, kivégezni indult, és sietve egy *bodza*fára felakasztották...” A belső várat akkor a Szent György-tértől egy széles sáncárok

választotta el, amelynek szélén füzek és bodzafák állottak. Tehát ezek egyikére akasztották el nagyhirtelen a fogoly vitézt, s indultak a fehérvári kapu felé... De egy az, hogy sietve kötötték fel Radocsayt, más meg hogy már abban a pillanatban ottermettek elébb elzavart, de a Gábor hadaival megerősödött emberei s egy fél perc nem sok, megpillantották a bodzafán lógót, odarohantak, levágták és talpraállították. „Szerencsére övéi elég korán utána érkeztek és sértetlenül megsza- badították, úgy, hogy övéivel a palótába nyomulhatott...” Ekkor Ramocsay felbuzdulásában felrohant a keleti bástyára és belévágtá a nyomába siető zászlóستól el- vett Szűz Máriás lobogót a fal részébe. Kutforrásom hozzáteszi jegyzetben, hogy e hőst, aki mint mondatik, Budán letelepe- dett és magas éveket (105 esztendő) ért el, valószínűleg Ramocsaháznak hívták.” Tüzes Gábor pedig a lobogó árnyékában feltartotta a keresztet, melyet golyó nem ért, melyet vér nem szennyezett és a föld- re tekintve fölismerete ott az ő egyik go- lyóbisát, mely pusztulást és halált szórt a törökre. — A *Budai Napló* múlt számában megírt hirdáshoz adjuk kiegészítésül és helyesbítésül a fenti hiteles adatokat, ame- lyeket a *Budai Almanach* anyagából vet- tük át.

Szükség volt rá, hogy a rendkívüli fej- lődésne kindult Margit-köruton, ahol eddig a kis földszintes házak egyszerűbb polgár- sága számára nyitottak volt divatüzleteket, az új nagy bérpaloták magasabb társadalmi osztályhoz tartozó közönség számára elő- kelő és a legujabb divattal is lépést tartó férfidivatáru üzlet nyíljon. Ezt a szükség- szerüséget meglátta és megértette a Fő- utca egyik férfidivatáru üzletének tulajdo- nosa, Linke Károly, ka iéppen egy negyed- század óta volt üzletével a férfidivat egyik vezető szakembere, most áttette ezt a di- vatháat a Fő-utcából a *Margit-körut 51. sz. alá* az új modern felhőkarcoló épületbe. Linke Károly régi patricius budai családból származik és édesatyja Linke *Tivadar* ismert nagyiparos tagja volt a budai tár- sadalomnak.

A sikerrel lezajlott kézműipari tárlaton a budai ipart nagyon kevesen képviselték, a kevés résztvevő azonban becsülettel megál- ta helyét és dicsőséget szerzett Budának. *Kuncze Resző* és Béla kötélgyára (III. Fila- tori-gát) melyet 1810-ben alapítottak s amely gyár eddig 14 nagy külföldi kitün- tetést szerzett, megérdemelten kapta meg az ezüstkoszorút. *Taub* Jenő ezüstműves (I.

Verpeléti-út 25.) 1918. óta ismert a szak- mában, a zsűri arany koszorúval tőntette ki. *Taub* Jenő a Bachrach cégnél és Német- ország legnagyobb gyáraiban szerezte szaktudását. Résztvett a királyi palota ezüstkészletének munkálatiinál is.

A MŰVELT CSALÁD. Asszony: Mondd, drágám pedagógia vagy pedanté- ria, az nem mindegy?

Férj: Persze, hogy nem. Pedagógia, az lábapolást jelent, pedantéria pedig nép- nevelést.

PAPUCS. — Nagyságos asszonyom, lo- vagló-csizmája remekül van fényesítve. Mit használ hozzá?

— A férjemet.

A vér- és bőrbetegségeknel,

úgyszintén ha arcbőre pattanásos, ki- ütéses, ajánlatos a vérkeringés élénkí- tésére naponta félórával a reggeli előtt félpohár

Hunyadi János

természetes keserűvizet inni. Az or- vistudomány legelőkelőbbjei megál- pították, hogy a **Hunyadi János** ter- mészetes keserűviz a legtokéletesebb gyógyvíz. Szabályozza a székletet, le- vezeti a test fölösleges káros nedveit. tisztítja és felfrissíti a vért, előncz- dítja az anyagcserét. (43)

A **Gschwindt-féle Szesz-, Élesztő-, likőr- és Rumgyár** f.hó 19-én *Rein* Sándor vezér- igazgató-helyettes elnöklete alatt rendkí- vüli közgyűlést tartott, melynek tárgya a vállalat elnök-vezérigazgatójának, győri **Gschwindt** Ernőnek elhalálozása folytán megüresedett igazgatósági tagság betöltése volt. A közgyűlés igazgatósági taggá egyhangu határozattal özv. győri **Geschwindt** Ernőné úrnőt választotta meg. Az ezt követő igazgatósági ülésen özv. győri **Geschwindt** Ernőné úrnőt az igazgatóság elnökévé választották.

A **MOKTÁR** leszállította az útépítési köl- csön kamatait. 1930-ban az állam jótállásá- val a vármegyék és városok 18 millió svájci frankos útépítési kölcsönt vettek fel, amelyet a **MOKTÁR** folyósított. A most esedékes részletet a **MOKTÁR** a várme- gyékkel és a városokkal, valamint a köl- csön kibocsátásában résztvevő svájci pénz- csoporttal történt megállapodás alapján prolongálta, egyuttal a kölcsön kamatait 6 és ötnyolcad százalékról 5 és fél sáalékra szállította le.